

וחלום כן איכה מן המדע המדע ולא יפסד כן במקומם, והע"פ שאין רחיש לדבר וזר לדבר :

(ו) אברל באמת גם בברכות יכול לברך ברכה מיום קד וחלום כן, דמועט כוי כעונה ממש והוי כאלו סיס הכל בקריאה, כי ק מבורח ממ"ם במר"י פרק ג"ם וז"ל ולא ירוק ברכה מסיו. כלומר אחר שסתכל והפטר מהחיוב כשסתחן חזר סתפלו אין לו למד עם סתחן סתים סברכס דהוי (לכו) [לס] ברכס לבסל, א"ל בגון שלל נספר עדין מחיוב סברכס ודלס מכסיו לספור עלמו כענייט אמן לריך שבעספס סיגיע סתחן לסתימח סברכס שלל יוכיר לוחס עמו שחס יאמר סברכס עם סתחן ויאמר אמן אחר סיסים לוחס סתחן כו"ל כעונס אמן אחר ברסחיו פכ"ל, וחס כל ודלוי כי מס דנקיפ כעמי ססירוסים סתימח סברכס לא דבר ריק הול ודלס לספרו כעמי סיס, ססן סלחד דר"ל רק כלפי עמל דבר שנמלל כסס נסגיס למד עם סתחן סתימח וכעין שוסגיס כומניו למד עם סתחן דברים אחרים וקרים, ולוס ססירוס ר"ל שלל יאמר סתימח לולל לא יאמר כלל, לפי רלשון כסכבר ילל וססוס ברכס לבסל, ולפי" שני כשלל ילל עדין וססוס עונס אמן אחר ברסחיו, ויחנן עוד למד לפירות ססי שפול כדי ליחן עעס למס שרולס למנס אמן אף ססברך כעלמו שכול כדי לספור עלמו סוכס יפר סברכס אשר לינו לומרס כעלמו, ולפי" מבורח מפי" ססי של ססי" דכאומר סתימח עם סתחן הוי רק מסוס עונס אמן אחר ברסחיו, אבל כסברכס יולל אף דהוי חליס כעמיס וחליס כתימירס, ולס סיס עוחר לענוח אמן אחר ברסחיו הוי מלי למיעבד ככי לכתיילס לכל כיון דזס אכור לכן לא מלי למיעבד ככי דמלד חליס כעמיסע לריך למסח אמן ומלד חליס כתימירס אכור לענוח אמן, ופי" ש"ס דחליס כתימירס וחליס כעמיסע דלל הוי עונס אמן אחר ברסחיו דהוי סכל סולך אחר ססוס הוי ברכס מעליל כלל מכל וכל ומלי למיעבד ככי כלי שוס פקסוק, ססן כסי דר"ל שלל יאמר סברכס עם סתימח לכל יפר סברכס לבד סתימח יכול למד עם סתחן ואין כזס משוס ברכס לבסל לפירוס רלשון וחלילי כסיס לאכרוח כיתר סברכס, וכפי" כמקיס אחר דכל שאין לומר כנוסח כרוך אחס כ"י כרי למימר דרך שנס וכיוולל כחפלו וסכמ"ל, ואין כזס מסוס עונס אמן אחר ברסחיו לפירות שני דאמן גלמר על סתימח ולפי" מבורח גלס כסירוס ססי של כסי"י דיכול לכתיילס לבכך ברכס חליס כתימירס וחליס כעמיסע וסוכס אמן כלי פקסוק כזס, וכן זס כרלס עיקר כי ק מבורח כעמס מע"ס אחר זס כד"פ וכרלס כסנס ע"ס ור"ל סברלס כסנס ויוס"ל מוליל ססי"ן גס סכקי, אף יפן ססברכס ארוכות סיס ירל שמל לא יסכוין כקלס מסס לכן אחרס מלס כמלס עם סתחן, לכד כתימירס סיס שוסק וסומוט מע"ס"ן כדי שיוכל לסמוח אמן וכסירוסו ססי כ"ל, אבל זסו שייך כעלמל כברכות קררוח וגר"ס ויוס"ל ג"ג רלשונוח וכ"ג אפרוסוס וסתימח- וכרנווס וסופוס- לכל כרנס- מלכיוח שיש לב סתימח ארוכס ופי" יססק- סרכס כין חתימכו סוף ברכס מלכיוח- קודס סתימח כין חתימכו סתלח- סרברוכוס ופי" שמל יסיס דעמו- ססלמנו ולא יכנון כרלוי, לכן אחר גס סתימח עם סתחן רק ססיכוס כרוך אחס ס"ל לא אחרס עם סתחן ללל ססק וסמקס ולכן סיס יכול לעמח אמן, ואין לרוך כלל לסגי" כסי"י כין ברכס לענייס- זנס אף מוכן כלל לסכ"ס ז, וכן ככין כסי"י מן ז"ל ככ"י לוי"ס סיון ג"ס דלס כחב ח"א ז"ל כו"י ע"ס, וכ"ס ח"כ

דר"ל עין ססי למס כחב ודלס מכסיו לספור עלמו כענייט אמן כרי הול חלס למד כל סברכס עם סתימח עם סתחן וחלילי חס כוכר דמ"מ עונס אמן אחר סתחן וכלמר סיס דעס כרכ מנ"ל ז"ל ריס ס"י ל"א ע"ס, זכו מלוס אחרס דענייט לכל כסברכס ודלוי יולל אף כלל כענייט אמן ולא שייך לשון לספור עלמו, וכעלמל לססן סרלשון י"ל דסינו כדי לספור עלמו חוכס יפר סברכס עוד כתימירס חליס לומרס עם סתחן, אבל גס לססן ססי י"ל דר"ל כעלמל כדעמו רק לסמוע מססון ולענוח אמן לללס כזס, רק דלשאר סססרדחו לסמוע ולענוח אמן יסכח ויאמר לויס ברכס עם סתחן וגס אמן יאמר וכפי שרניל כיתר סברכות, ומדוקקס סיכב לשון. ולא ירקי ברכס מסיו וגס יחלל כזס מס סססור זס כין דרי אמן אף לפי" סרלשון של כסי"י, עכ"פ סיס מבורח כסי"י שיוכל לבכך ברכס חליס כתימירס וחליס כעמיסע וסונס אמן, וכ"ל מן ז"ל ככ"י ס"ל כסויח מ"ס, ולריך לחלק כין חליס כתימירס וחליס כעמיסע וכין חליס כעמיסע מוס וחליס כעמיסע מס, ולענוח ברכס ח"י מסי חסיס קלס מוס וקלס מוס ח"ן דעמח סוכלס ולינו יכול לכיון כרלוי ואין כלן סקנח סססיס לכל כתימירס כתימירס וחליס כעמיסע יכול לכיון כסור וכזס סקנו חכמיס, וכיון דמועט כעונס כוי כסכל כקריאה, ומס דעמח כפי" ג"ס דלל מסכחח לה כלל ברכס אחס לחלילין וסרי מסכחח לה ססחלי ברכס יודע כעלמו וסתימח- כעלמו וסחלי ברכס שומע מלחר י"ל דכס ססס מיידי כיומון וע"ס כרי"ף וכתימירס ונדימון אחר מכרך לבולס, עכ"פ ססגלר דיס מקיס למד שעד סיוס סברכס יולל כדכרי עלמו וכסיוס סברכס יולל כדכרי כדרי, ומס מבורח דכ"ס לססלל י"ח ברכות קלחן כתימירס וקלחן כעמיסע שיוכל לסמוע כן כלי פקסוק כסיס לו חיוס לרוך לענוח כן, חלל כסי"ס כלר סייס ס"ס י"ב סליד למד דלל מסי וככס דניסין סכ"ל ע"ס, ולא זכר שר כל סכ"ל כלום זס וכלום סקדוס, וכלמח לא דמיח לסל דניסין וגס לכס דסי' אחרס ז"ל ק סרמכ"ס ז"ל, מסוס דמועט הוי כעונס מנס וס"י כככל כקריאה וכמו ססכב :

[1234567]

(ה) אמנם כו"ד ח"א למד ק חדל לחיכא סססק שיחס כסיוס עלו כין סתימח עלו וסיוס על סכירו ועוד דלף כלל שיחס אכור לססוס כלמלס ברכס, וכסרפ לססוס עד כדי למור מנס עד חומו וסין ש"ע אר"ח ס"י ק"ד, ועוד דלס כתימירס לבסל ססיוס עלו ח"כ ס"י ש"ל וגרס עוד מכל דכרי כ"ל דרענן וס"ל דלורוחל, ולס כתימירס לבוסקי על ססיוס עלו גמלל דסתימח עלו לריך לסיוס עלו ואין לו סתימח כלל ללרק לסיוס דעמיסע, וסתימח ססיוס לבד חליס כלוס, ומללל דהוי סענייט אמן סססק כין ברכס לפסימח או למלס, וגס כעמיסע ססיוס יס לחוס מנס סססק שלכתיילס אכור לססוס כין ברכס לעמיסע או למלוס יופר מכדי דיכורו חלילי כעמיסע כל"ס מ"מ סכונס כעמיסע לביוס כעונס ס"י סססק דעמח ר"ס ורי" כתימירס ברסח- דף כ"ל ע"כ ד"ס עד וסתימח וקף דלל קיי"ל ככי סיונו רק מסוס סמלוס דענייט אמן יס"ר וככרס וקדוס- כי רכ דלל, אבל כסכבר סמט לוחס כרלס לפי"ד דיס לחוס דעמח ר"ס ורי" וססיימח שלל לססוק ולעמוע וסכמ"ל, ועכ"פ כוס סלר אמן וכיוולל לר"ס ח"ן לססוק ולעמוע וכ"ס כענייט אמן דרסוח, ופי" כלן לח"ן מלס כלל לסמוע עוד סססוס ססיוס כדלוי ח"ן לססוק ולעמוע, ולס ח"ן סמט ססיוס לביוס כעונס כוי סענייט אמן סססק וכלמר ססס כעמיסע סרכ סססר ז"ל :

ס"ק י"ד וכיבא גס דברי פנים מאירות ח"ב ס"ל, רק
 מפ"ש שכן כתב בס"י רע"ו הנה לפיכך שם ח"ן זכר מזכ
 חבל כ"כ עוד במשנתו ס"י ס"א סוף סק"ב ע"ש, וכ"מ
 עוד בדבריו באשל ס"י ר"א סק"ג ד"ס עוד ע"ש ומ"ש לקמן
 אוח י, וכ"כ גם כסידור דרך החיים דיני קידוש ולין
 פ"מ ומ"א ס"י קס"ז, ופשוט דע"ש פ"מ חינו ר"ס פרי
 מגדים הל"א ר"ח פנים מאירות שפ"א המקור בזה,
 ומ"ש ומ"א ס"י קס"ז, אולי ר"ל לשפ"א ח"ל שדפס קודם
 הדפ"ס, או אולי ר"ל וא"ר בתקום ומ"א והוא מש"ש ריש
 סק"ז דברי זכ"ג הג"ל וה"ס אחר חבירו וכו"ל, עכ"פ
 ח"ש מה שפקדים הס"ע להמ"א ודל"א כהרב אה"מ ס"ל
 אוח א' שסבין דסי"ט המג"א ממש ולכן הקדמו להפ"מ
 ולכן כפס (עש"י קס"ז) דמורס שאינו נמ"א שם בפירוש,
 וגם נראה שסבין דמ"ש פ"מ הוא ר"ח פרי מגדים, ואולם
 באמת במג"א ובס"מ שם ליתא כלל אפי' משמעות לזכ, חבל
 נראה פשוט לפע"ד כמ"ס :

וצ"ח החכמה

(ז) עכ"פ כהנה גל האחרונים ז"ל כה"ל שפה אחת לכולם
 דאסור לענות חתן אחר ברכת חבירו שפ"א
 כברכתו, ומדלא אשתמיץ שום א' מהאחרונים ז"ל בשום
 מקום ממקומות כה"ל לבאר דיש עלב בשיתבין שומע ומשמיע
 ללחם בשמייעט וז ומקיים מצוה ענייה חתן, מוכרח ודאי
 דלא ס"ל כלל לתקנה זו וכמ"ס לעיל אוח ס' :

(ח) והנה חוץ כדי דיבור לסיומו בעצמו ברכת לר"ס
 ח"ן לענות חתן משום דכ"י עונש חתן אחר
 ברכותיו, וכמ"ס פ"ב הגר"א ז"ל ריש ס"י ר"א ופעמן
 ונזקקו עמו ע"ש, ואחריו החזיק והוכיח כן כספר דמשק
 אליעזר שם ע"ש, וסנה כן ביארנו ג"כ שכה דעה התר"י
 ס"ל, וכ"כ הרמב"ן ז"ל בליקוטיו סוף ברכות וכתור ריש
 ס"י ס"א בשם הרמ"ם ב"ן יחיד ב"ן לבור ע"ש, וכ"כ דעה
 הרא"ש ז"ל דכלל הקדים ברכתו לברכה כש"ן הוא כעונש
 חתן א"כ וכמ"ס מרן ב"י ז"ל בס"י כ"ט ד"ס כתב א"א וד"ה
 ומשמע ע"ש, וכן קבע לכלכס בשלחנו הכתור סימן ר"א
 סעיף ב' וס"י ר"ע סעיף ד' ע"ש, ובאמת לדינא הכס גם
 כמג"א עלמו ברס"י ר"א בעל דעהו מפני דעה הזקן מרן
 ב"י ז"ל וב"כ שם בדברי יוסף שם ע"ש, וממילא דכ"י ספק
 וכמ"ס לעיל אוח ס' ו', ופשוט דכל כדי דבור לכיוס
 ברכתו כ"י עונש חתן א"כ, יתר ט"כ נראה לפע"ד דגם
 אס רק ח"ן ב"ן כיוס שלו לכיוס של חבירו יותר מכדי
 דבור כ"י ככיוס בשום עס כש"ן, יתר ע"כ נראה לפע"ד
 דבברכה סכנין ובברכה סמ"א שח לר"ך לחזור ולנכך,
 וא"כ אפי' שכה יותר מכדי דיבור מסוים ברכתו מ"מ ע"כ
 דעהו על ברכתו וכללו ברכתו כפ"ו דמי דלכן אוכל על סתך
 ברכתו הקודמת, וא"כ כ"י בכלל עונש חתן אחר ברכותיו
 וכ"י ספק וכו"ל, משא"כ ב"ן אהבס רבה לק"ש דלא כ"י
 ברכה סמ"א ממש ולא מלינו שיכח לר"ך לחזור ולנכך באס
 שח בנתיים, ומלשון הרמ"ם ז"ל שכתור ס"י ס"א משמע
 שאינו חמור כ"כ להחזיר מדל"א פ"י זס וע"ש עוד, ואף
 כשחזרה וז שכתור כתיב כן לברמב"ן ז"ל וכמ"ס בסוף לקוטי
 ברכות, וברמב"ן ז"ל חשב לומר להחזיר בזה ע"ש, חבל
 לא מלינו שכן כתיב לו הרמ"ם ז"ל, ואף דעה הרמב"ן
 ז"ל ח"י כן לכלכס, ובכפסק דשאלת שלום וכו"ל נודאי
 ח"ל להחזיר כשפ"א דמתני' וס"ס לכל כשפסקות דנדיעבד
 ח"ן לחלק ככ"י, ועכ"פ סנה קרוב מאד לחלק ב"ן ברכת
 אהבס רבה דעונש חתן אס הקדים וב"ן ברכת הנהנין וברכת
 סמ"א שלא יענש חתן אפי' הקדים וכמ"ס, רק לכתחילה
 דלאפשר

(ו) הן אמת כי לכאורה י"ל דאין סמייה חתן ספקס יען
 שיהא מעין ברכה, וכמ"ס החוספס שכתוב כפ"ו
 אוח סימן קכ"ח סק"ד ובמג"א שם סק"ב ע"י"ש, חבל
 ר"ל דהפס שא"י שכתפלכ יכול לסוסיף מעין כל ברכה
 באמצע ברכה, וכהם כ"י באמצע ברכה ששהחלה ברכה
 פ"ס שלום היא מברכה כה"ס, לכן יכול לסוסיף חתן על
 ב"כ שהיה מעין ברכה, חבל כ"כ דאין יכול לסוסיף אף
 מעין ברכה מה יושיעמו ז"ל דכ"י מעין ברכה, וכן ס'
 כסדיח כש"ע אוח ס"י ס"ז סעיף ז' דאין עונין חתן אחר
 גאל ישראל משום ספקס אף דכ"י מעין ברכה וכן ספקס
 כרכס אחרונים ז"ל, ואפי' לדעה ארמ"א ז"ל שם דעונין
 חתן ח"ן כהפס כמו שחשבו קחם האחרונים ז"ל שחוא רק
 משום שחוא מעין ברכה חלה כהפס דס"ל דאין ז"ל ברכת
 כמלוח רק שחוא כמ"ך גחולס להפסס כ"י שום ספקס,
 וכן חתן כ"י דכ"י מעין גחולס כגחולס אריכחא דמי, וכן
 כ"י דרשנחא רק לבא כ"י לספ"ל מתוך עסק גחולס,
 ומ"ל מ"ך כיוס גאל ישראל ומ"ל מ"ך סמ"א חלה גאל
 ישראל וכ"כ מרן ב"י ז"ל ס"ס כ"ט ד"ה ומשמע דהפס
 כה"ש ז"ל לענות חתן על אהבס רבה לפי שאינו ברכה
 מצוה ע"ש, ומוכח מזה דאס כ"י מברכין אקב"ו לקרות ח"י
 שמע סיה אסור לענות חתן אפי' אחר ש"ן אף דכ"י מעין
 ברכה, וכן מבואר מ"מ ס"י ס"א כשם הרמ"ם
 ז"ל ח"ל והפסק ליכא דלא גרע משאלת שלום דמשפיקין
 כ"י ברכה שניה לשמע חבל מי שמונה חתן אחר ברכת
 עלמו כ"י וה"י ספקס כדבר. שלא ס"כ לו להפסיק כ"י
 עכ"ל, מבואר מדבריו דס"ל דחתן כ"י ספקס אף דכ"י
 מעין ברכה, רק דהפסק ז"ל מותר לעשות כמו שמוחר
 לעשות שם ספקס דשחילג שלום, ומיכ"י אפשר דאף בחתן
 דגאל ישראל דלא שייך טעם דכמו שאלם שלום מ"מ מודס
 סרמ"ם ז"ל דמותר מטעם דבגחולס אריכחא דמי, ורק
 באהבס רבה דלא שייך טעם ז"ל הולך לפעם דלא גרע
 משאלת שלום חבל בחתן ב"ן ברכה לטעימה או למלוח ודאי
 אסור להרמ"ם, דאס איתא דמותר מטעם שחוא מעין
 ברכה לא ס"ה לר"ך כלל לענות דלא גרע משאלת שלום,
 ועוד דעכ"פ בשא"ל לענות חתן כ"י כהכ כסדיח דכ"י
 ספקס, וכ"כ כפ"ג פ' ג"ס כהא דעונס חתן אחר ברכותיו
 כ"ז טור דכ"י דוקא בברכה שקודם טעימה או קודם
 מלוח ועשום ספקס והוכח בתר"י פ' ג"ס ע"י"ש וכ"כ כספר
 המוסר פ' ט"ז דף קכ"א טע"א ע"י"ש, ולענין סכסכא
 דמעין ברכה לא כ"י ספקס לכאורה ח"ן חילוק ב"ן שחוא
 לענות אוחו ב"ן שאינו מלוח לענות אוחו, דמ"מ אס עונש
 אוחו כ"י מעין ברכה, ועוד דכ"ג משמע דלולי כהפס
 דהפסק כ"י עונין חתן גם אחר ברכת עלמו ע"ש, וכ"כ
 ס"י ל"ה בבב"י יוסף סימן ר"ג אוח ס' ד"ס וסוף, וסוכיה
 במישור מקירותלמי שכתבם ס"ה חייב כל מברך לענות
 בעלמו ג"כ חתן אחר כרבותיו חלה שחאסור משום ספקס,
 וא"כ ס"ה כהנס חבירו ב"ך אוחס ברכה אסור משום
 ספקס וכ"כ כסדיח סר"ג פ"ס מאירות ח"ב ס"י כ' דבאס
 חתן שני"ך הוא ברכת ח"ן עונה חתן אחר ברכת ח"ן של
 חבירו כ"י ספקס ובכ"י לכלל כהפסקים ע"י"ש,
 וכן כ"י סר"י יוסף שם ס"ה דכ"ג וירושלמי המוכר
 ע"ש, וכו"כ בשערי הסוכה שם סק"ד, וס"י סכ"ב הביא
 לדפמ"א כשע"ת לעיל, והוא כס"י קס"ז סק"א ע"ש,
 וכן הביא עוד כשע"ת סוף ס"י רע"א וכס"י חרמ"ג ע"ש,
 וכן קבעו כספר מטעם אפ"י ס"י מרכ"ס סעיף מ"ח ע"ש
 וכ"כ בפשיטות סר"ג פמ"ג ז"ל במשנתו סימן קכ"ח סוף

דלמאמר ירחם שלא יגמור ברכו קודם להגירו הכרכה ולא יפסוק עדיין, כדי שלא יבא ליהי טפס ספקא דניסול טריה אמן, אבל כדאי אפשר לו רק כפי אעפ"כ לא יענה אמן וכאמור :

(ט) גמ אין להקל בה מעמ' כפרק כ"ט ד"ע דע"א אגור החכמה על כרוך כי אפי' הביאו מלמ' כו' אפי' נביל לפורי נמי אי' לנכך ט', דספס סוי כל זס לורך סמואל וסכ"פ לורך סעודה לדעם סרמב"ס ז"ל שספן לאטל בעלם וליספן ואיט יטל לאטל סעודה פד שיפול גס חנירו ודו שיחביל לנכסמו, וסיינו ססמא דקידום וכבדלס דלס סוו ספס בין כרכס כפס"ג למעיטס, ואף בית סמאי גל אסרו זס מפסמא דפספס, דיען סלסור לסמס סין קודס הקידום וסכבדלס סוי לורך מעיטס וסיינו. עעמא דססחינו לסמכרכיס אוחו בין כרכס ספרי למעיטס, אבל אמן על כרכס חנירו סוי מעס אחרס ולא שיכס כלל לאחילחו ולנכסו, ומס גס דכאמס אי' כלל לעגוס אמן כזס וכאמור וס"כ כודאי סוי ספס, ועוד ספרי כ' כס"ג על סל דפ' כ"ט וכולס דיענד וס"כ סכלבו ס' סעודס וסכזס ביתס יוסף אר"ס סוי קס"ו ד"כ כמכ סכלבו וכחכו סרע"א סס סעיף ו', וכ"ט ודאי מלשון סגמ' וכל סוסוסקיס רק סלס חסשו למרשו כסדי' מרוב ספויסו, וס"כ גס כ"ד לכחילס כודאי אסור לספספס כעריה אמן סלס לנורך וכאמור :

(י) ורענין דיעבד, סנס כדכרי ספריס מלירות ח"כ ככ"ל אוחו ו' וככל סלחורויס סמביאויס דכרוי ככ"ל סס מנאר סלרין לחור ולנכך כי כרכסו סרלסוסס נעשיס כרכס לנכסל, וכס' דכרי חייס לוח אמן ריש חלק י"א כ' נסס ספרמ"ג כאלס סו'. כ"א סק"ג דזס חלוי כזחלוקס סעג"א וסכ"ו כסוי כ"ס דלכס"ו אי' לנכך ולסעג"א ז"ל, וק"ל כסעג"א ולכן גס כזס ז"ל עי"ס. ולפנ"ד מרלס דאי' לנכך, סודל דאף ככס דסימן כ"ס אינו דבר כרוך דק"ל כסעג"א, ויס מלחמורויס ז"ל ספספו כסע"ו וספס כרכוס לסקל ואכס"ל, ועוד דכאמס אין מנאר כלל כפרמ"ג סימן ג"א סק"ג ד"כ עוד דכרוי אלס קאי על אס כאמר בירך אומס כרכס עלמו, וקרוב לומר דסימו רק בבירך כרכס אחרס דסוי ספס מענין אחר מעמ' אבל אס בירך אוחס כרכס אף לנכחילס אין לעגוס אמן כי מנכך כעלמו אבל כדיעבד לא סוי ספס. כיון דסוי מעיניו, ולא דמי לעגוס אמן אחר עלמו מעמ' סכזס ספרמ"ג סס דל"ס כיו ספס, דססס אין כו לורך כלל מנא"כ כעגס חנירו בירך אוחס דסוי לורך קלס עכ"ס, וסנס כן דעס כרמ"ס ז"ל וכסור סו' ס"א ומגן כ"י סו' ל"ס דכסקדיס כרכחו לסס"ן לריך לעגוס אמן, ואף שיס לחלק בין ק"ס לנכרכס אסנין וכנכס המלוח וככ"ל אוחו ח' מ"ט אין חילוק זס כרוך כל כך פד סנסמך ע"ו לכחור ולנכך, וגס ככך חילוקא גושא יס לחלק בין לכחילס בין לדיעבד דלכחילס קרוב לחלק ין וכדיעבד רחוק לחלק כן, לכן מרלס לפנ"ד שאלס סקדיס כרכחו לנאר זענס אמן אחריו קודס ספעיטס או כרכס אי' לחור ולנכך, דזס ודאי סוי כעגס אמן. אחר כרכס עלמו וככ"ל אוחו ס' :

(יא) ואורם כמנין. אמן אחר כרכס לסניח בין חש"ו לחש"ד, כזס דעס כרכ סניס מלירות עלמו כח"א סו' ל"ס כפסיפוס נמור דיכול לעגוס אמן ודלס ככסס אחר סמחק עליו כזס עי"ס, וכיון שיכול לעגוס עמילס מלוס לעגוס אבל כעו"ס דבר כמולל סו' קמ"כ כ' כפעיטוס סלס יענכ אמן, ורק כדיעבד לא יחור לנכך וככס דכס"ו כסוי כ"ס סק"ח ע"ס וכפרמ"ג סמכר כלות סקודס, וסמי

דיעוס אלו סנאלו כספרי סלחורויס ז"ל כסוי ל"ס, ועי"ס כח' סנלון רע"א ז"ל רחיס לכדכ"ס מלמן דלככס רכס ואמן דנאל ישראל דסוי ספספס אף דסוי סלמכס על אוחס כרכס ע"ס, ולפ"ו סו"ל למרמי דספמ"א ח"א על כס דספמ"א ח"כ סג"ל אוחו ו', דס"ל לספמ"א גופיס דלמן דלוחס כרכס סוי ג"כ ספספס וכוי כרכס לנכסל, וסכ"א בעלמו סרלויס מלככס רכס ע"ס, אבל ככס דעס ספמ"א מנאר; דזוקס בין כרכס לחלחל סמלוס סוי ספספס, אבל כזמלע סעלוס לא סוי ספספס כמו כזמלע סעודס, וסל דעס בין חל"ס חורר וענכך סיינו רק פסוס דלריך לחכפן שיחלכו ולא יתפרדו, ולכן אמן על אוחס כרכס לא סוי ספספס, אבל כזמס מלחר סרו"ל ביארו דסיחס בין חש"י לחש"ד סוי ספספס וככר נכחאר וכ"ס דעמו דלמן על אוחס כרכס סוי כדכריס כעליס וכוי ספספס ס"ס בין חש"י לחש"ד, ועוד דכל יסודו סל כרכ פמ"א ז"ל ח"א סול על דכרי כר"ן סוף ר"ס ע"ס, ואולס סנס דכרי סר"ן ז"ל סס מפר"ס פס כסוף סמככס ועס מנאר סעמו וכמוקו דס"ל דעל סל ראס לבד מנכך רק על מלוס לבד ורק ככריס סחיסן ועס כנחיס ספספין סלס כדס לריך לחור ולמסלס כסל יד וסוי כמנין עסס סחיסס וע"ו מנכך סחיס, וכזס יס פריס יסוח דלמן על אוחס כרכס לא סוי ספספס, אבל לדעס רוכס דרוכס פוסקיס מבעלי דעס סהיל לנכך סחיס על ס"ד כדעס, כנס סס ס"ל דסוי כרכוס סס על ע"ד, וק ככריס חש"ד לבד מנכך סחיס, ולדידכו אי' למסמס כלל כסע"י כדעס ודלס כמ"ס סרכ עג"א ז"ל סו' כ"ס סקע"ו סל דכר"ן ז"ל, וכפרס מ"ס כעסס סר"ן ז"ל סול מוקקס מלד ופיין ח' ר"ע אינו ז"ל, אבל כנס כעס סר"ן ז"ל מנארס כזכר כככרי ואף סכנלון ס' ארלט סחיס ז"ל סחיק כרכס ז' סל סר"ס וסר"ן ז"ל וככפס סעג"א ע"ס, סנס דכרו יסכנו רק לסכריע סלכס למעסס, אבל מ"ס סכ"ס ג"כ דעס סרמ"א ז"ל ע"ס כזכך יסודס כזכך, לפנ"ד זס לא ימן לסלמכר אלא פסוס וכרוך סדעס סרמ"א ז"ל כדעס רוב סוסוסקיס ס"ל דסוי כרכוס סס על סס"ד לבד, ולכן כ"ל כפעיטוס כסוי כ"ו דעל ס"ד לבד ג"כ מנכך סחיס ולכן לא סוכר כלל דין כסעמוס כסוי ל"ס, ומעסס אין לחלק כלל בין אמן סכין כרכס לחש"י וכזלל בין אמן סכין חש"י לחש"ד, דכיון דר"ל אמרו עס בין חל"ס חורר ומנכך ע"כ ס"ל דסוי סעס בין כרכס למלוס כי כרכס לכימ קאי גס על ע"ד וסיל מעס כפ"ס ולא דמיל נעס כזמלע סעודס, א"כ אס אמן בין כרכס למלוס אי ספספס ס"ס בין חש"י לחש"ד, ועוד דאפי' לדכרי סנלון אס"ח ז"ל מ"ס ססיקא סו', א"כ יס לחוס חולי סלכס כרוכ סוסוסקיס דסוי סכרכוס קאי על ע"ד לבד, וא"כ אסור לעגוס אמן מעוס ססס ספספס ולכן יס לממוס עליו ז"ל כסוי כ"ס סעיף י' וככמ"ל אוחו ס"א ספספס לעגוס וככס"א ע"ס, ומס"ס ויס לסמך כזס על סע"ו ספוסק כר"ס, כנס ספ"ו סקול רק כדיעבד ולא לכחילס, וכדיעבד גס כדכ"כ מקיל ועל דל קל סמך ע"ס, עכ"ס לסלכס מרלס לפנ"ד עיקר כדכרי סדכ"ס ז"ל וכ"ס רוב סלחורויס ז"ל ודלס ככרכ סמלכר חל"ס ז"ל סליוד לסקל כזס לכחילס כלל רלוח כל דכרי סלחורויס ז"ל סמככריס כזס, ועמ"ס למיל אוחו א' ולוח כ' :

(יב) שוב רחמי כעו"ס כיון עולס מל"ס סו' ס' ד"ס גס סכזס כפעיטוס דמורר לעגוס אמן על כמילס בין סמילס למעיטס מלוס דלס גרס מניביל לחורי, ומ"ס סרמ"א דסינו רק לכחילס ר"ל רק מלוס דלפסר למקן

לחקן ברמיזת ע"ש, ולכאורה כ"ס דברי סרב מג"א ז"ל
סי' כ"ס ס"ק פ"ו וס"י הקל"ב סק"ה ע"ש אבל נראה לפע"ד
מפשוט לשון כ"ס והכלבו וכולם דיעבד לכתחילה אין
מקום כלל לדון זה דאלו לדברי הגאון כ"ע ז"ל אין טעם
דיעבד כי שייך גם לכתחילה בדא"ה לתקן ברמיזת, אע"כ
כמ"ס לכתחילה לא בשום אופן, ויחלף הפל מבלי מלה
וקודם שיחיל לבטחמו עד שיטא מותר להפסיק, וכה
דקידוש והבדלה שאני לראו סני בלאו הכי כלל והוא דבר
הכרחי וכו"ס חקנת חכמים, וכן מהפירוש בפשיטות דברי
סרב מג"א ז"ל הכל, וכ"מ בסד"ה מדברי סרב עמק
ברכה נבי ענפי' דשחרית ד' אמ"ד דכ"ה ע"ה לכתחילה
לא בכל גווי ע"ש, גם מש"ס בן סרב המחבר ז"ל בסג"ס
מספר אל"ה רבה סי' תקל"ב סק"ה שדעה המרדכי שגם
לכתחלה מותר ודלא כהכלבו ע"ש, לפע"ד אין במרדכי פ'
כ"מ בוס סוכה דס"ל בן, אשר ע"כ מסתמא ס"ל נ"כ
כסג"ס והכלבו וסוקצב ע"ע. וסוכסם מכל האחרונים ז"ל
ולא מלינו שום חולק ע"ו מהרש"מים ובאחרונים ז"ל,
וארבעה בן הוא פשוט כס"ם וכל הסוקס"ם וכ"כ בפשיטות
על דברי המרדכי ז"ל הגאון ר' מרדכי נכתב ז"ל ב"ס ביאור
מרדכי ע"ש, וכלא"ס אין ראיה מגביל לחורי להא דאמן

וכנ"ל אוח"ט, גם מש"ס הגאון בנין עולם ז"ל לעיל
דבאמצע כסמ"ז מותר לומר אמן על אותה ברכה באמצע
ברכתו או גם על כל סג' ברכות או גם על אל יחסרנו
משום דהוי הכל מענין הברכה, וכל יסודו הוא עפ"מ כס"י
ס"ו סעיף ז' בסג"ס דמחזין בשירש חדשה לענות אמן אחר
גאל ישראל ע"ש, ובאמת בסג"ס לא כ"כ אלא כמג"א ס"ק
י"א ע"ש, אבל כבר המכו ע"ו האחרונים ז"ל וכו"מ
מהמג"א גופים כס"י ל"ה דאף אמן על אותה ברכה אסור
להפסיק באמצע הברכה, וכן בדיון כי עה לורך לענות אמן
כיון שברכתו בפיו וקם ליה בדרבס מיניס, וכיון שאין
לורך בו ממילא הוי הפסק וכאמור, וגם בשפתי ששוכס
על אר"ה סי' ס"ו פסקק על דברי הגאון בנין עולם ז"ל אלה
ע"ש, וגם מהי ית לטביא ראייה שגם אחר הברכה קודם
עמימס או במצב אין לענות אמן אפי' על אותה הברכה,
וכדי נקטינן לפע"ד ומס גם דהוי שכ ואל חפשא דעדיף
וחו אפי' הקדים הרבה לברכה האחר ודיעבד אס ענה
אמן חוץ כדי דיבור לברכתו ואפי' אחר כדי דיבור לברכתו
אס האחר סיים ברכתו חוץ ל"ד לברכה עלמו דהוי בברכה
אחר יחזור ויברך, ואס חנירו סיים ברכתו אחר כדי דיבור
לברכה עלמו ח"ל להחזיר בדיעבד וכנ"ל אוח"ט :

מוצרי החכמה

הלכות ברכות

שסרי כתב רבי המשניות, אך שאין לדמות עינים אלה
לסדדי, וכע"ז מלינו שרבי החיר לכתוב המשנה ושאר חורס
שכע"פ לא החיר ועיין ספר עין זכור מערכת סמ' אוח"ט
וע"ס רש"י עירובין סוף דף ס"ב, ואולי כ"ס ג"כ כוונת
סרב מהרש"ה ז"ל, ונראה לו ז"ל דהא דסומא ברברים
שככתב בע"פ דומה לכו' אהפנתא וכו' אגדתא דש' הניזין
ובספר חורס הכיגדור או"ח סימן מ"ט סידן משום דאפשר
בחרגוס ע"ש :

(ב) הנה דעת חוספוט דשנת ודע"ו וחוספוט ריב"ה ב"ק
והא"ו והר"ה והרשב"ה והרב המחזירי ז"ל שלא
החירו לסומא לומר דברים שככתב בע"פ משום עה לעשות
ולכאורה יש לדקדק ק מהא דלא תן במגילת דף כ"ד ע"ה
גם נבי סומא אבל אינו קורא בחורס, וסיינו משום דהוא
מלמא דלא לריכס יען שגם בזולת קה"ת בליבור ח"ה לסומא
לקרות דברים שככתב, אבל יש לדמות דלכן היא מילמא
דלא לריכס משום שגם פסוח אסור לקרות קה"ת אפי' חיבס
אחה שלא מן הכתב, אף שאין בו משום דברים שככתב
חא"ר לאומרן בע"פ, וא"כ לעולם י"ל דשלא בשעת קה"ת
מוחר סומא לומר דברים שככתב בע"פ משום עה לעשות,
וכ"ה א"כ גם לקרוא בחורס נחיר לו משום על"ע, ז"ה
דהא דאסור להקורא לקרא אפי' חיבס אחה שלא מן הכתב
הוא רק בשביל הליבור, שפס חיבס יולאים בקריאה בע"פ
ולגבי הליבור ליכא על"ע שסרי יסוליס להסיג קורא פסוח
ולכאורה יש לדקדק מהר"ף דגרם במגילה אבל אינו קורא
בחורס ואינו עובר לשני התיבס ע' וכו' בספר הששכול
הובא ביחס יוסף או"ח סי' קמ"ה ד"ה ומ"ס רבינו ומימו
כו' דהא דתן בפרק הקורא אח המגילת עומד סומא אינו
קורא בחורס היינו לומר דאינו קורא ע"פ כו' עכ"ל
ע"ש ועיין ספר הששכול ח"ב סי' כ"ב לר 69 ובגמל הששכול
שם אות י"ד, ומדוולרך לאשמועינן דאינו קורא בחורס
משמע אבל שלא בקס"ס ללבור שרי לסומא לומר דברים
שככתב בע"פ, דא"כ היא משגס שאינס לריכס אבל יש
לדמות דמנטקס ו היא דקמ"ל לדינא דדברים שככתב חא"ר
לאומרן

(א) כנ"ה סוף סי' מ"ט איחא בחוספוט מסכה ב"ק
סומא מותר לקרות בע"פ משום עה לעשות
כו', ואולם הנה ז"ל החוספוט בר"ס כל כחבי דף קמ"ו
ע"ה ד"ה לא יתנו כו' ופי' סרב פורה דהיינו עממא
כיון דלא יתנו ליכתב אסור לקרות בסק משום דדברים
שככתב אסור לאומרן בעל פה וקסס דאין זה חא"ר לאומרו
בע"פ כו' דהא שרי למימר בע"פ חרגוס דמתרגס ר' יוסף
עכ"ל, וכתב סרב מהרש"ה ז"ל שדעה החוספוט ברכות כדפי'
בעלמא דהא דאמרינן דמתרגס ר' יוסף הוא לפי שדברים
שככתב חא"ר לאומרן בע"פ לכן ר' יוסף שסיס ס"ל הולך
לומר חרגוס, אבל לפת"ש החוספוט בריס ב"ק לסחור זה
דסומא מותר משום עה לעשות, אלא הוא לפי שר' יוסף
סיח בקי בחרגוס ח"כ אין ראיה שמוחר לומר בע"פ חרגוס
ע"ש, ומעמס נראה שכן מפרש סרב פורה דהא דמתרגס
ר' יוסף היינו לפי שסיס בקי בחרגוס, וכן פירש"י קידושין
דף י"ג ספ"ה ע"ש וכ"כ בחוספוט הר"ה ריש מגילת ד"ג
ע"ה ע"ש וכ"כ בשעמ"ק נדריס דף ל"ט ע"ה סד"ה אפי'
ברלון בשם סרי"ף בשם החוספוט ע"ש, אבל בחוספוט ריב"ה
ריש ב"ק הובא בלור דזע ע"ה הלכות תפילין סס"י תקמ"ה
סי' דהוא משום דדברים שככתב סי' וכנ"ל וכ"כ בס' חסידים
סקנן ד"ו ע"ב בשם סרב יחמק ומש"ס דאידחי כך פירושא
דשרי משום דלא אפשר ע"ש. ר"ל להחוספוט ב"ק, וכן
פירשו החוספוט בע"ז דף מ"ד הובא בפסקי חוספוט שס סי'
ז"ג ע"ש, וכן חוספוט חא"ו סי' תפילין וכ"כ בח"ב ה' מגילת
סי' ש"ע ע"ש, וכ"כ הר"ה כפי' סרי"ף ברכות נבי ר"ש
מסדר אפי' וגריס ע"ש ובסופס דף מ"ח ע"ב, וכן פירש
הריעב"ה בקידושין וביומא ד"ע ע"ה ד"ה לפי וריס מגילת
דף ג' ע"ה ע"ש, וכ"כ סרב המחזירי מגילת ע"ג דף כ"ד
ע"ה ד"ה הפנתה החמשיה ע"ש, וע"ד קולייית החוספוט
בב"ק מהא דעה לעשות סידן סרב מהרש"ה ז"ל בשנת שסוא
משום שר' יוסף לא ס"ל סחירא דעה לעשות כדמוכת בפ'
הניזין ע"ש, ואונס הנה אמן קיימא לן כסחירא דעה
לעשות, וגם ר' יוסף גופס ע"כ ס"ל סחירא דעה לעשות

לחומק כע"פ כי זולת זה לא חזר דין זה בשום משום, או יל דקמ"ל שאפי' במקורין אורח אסור ועין ספר נחל לשכול סל"ל חבל מחזורתא לפס"ד כע"פ קמ"ל דהוא ט"ס כסרי"ף כמבואר בפירוש"י שסודפס עם סרי"ף ע"פ וכ"מ מהל דלא חזר בני סרי"ף בשום שסך וזקף לא כב"י אור"ח ס' י"ג ד"ה סומא וס' קב"ח ד"ט ומשמע כסיון קמ"ל בשם ספר האשכול ר"ל רק מדיוקא דסומא מתרגס, וכן כספר האשכול לא חזר כלל ששוני במשום וע"פ נחל לשכול ואפי' לפת"מ בפגרות בן אריה על סרי"ף ספר' ירוחם פסק ע"פ הנוסחא שנסרי"ף ע"פ, מ"מ לפס"ד דלא סיה בגירסתו חבל אינו קורא נאורה, שסרי כחנ שס ריש מטיב י"ג ח"ל סומא פורס על שמע חבל אינו עובר לפי סביבה עו' קומא חייב צל"ס כו' חבל אינו קורא נאורה כע"פ וכ"כ בגאונים עכ"ל, והם חיתא שסיה גורס כמפס גם אינו קורא נאורה סו"ל לטחבו לעול עם אינו עובר לפי סביבה חפ"כ דבמשנה לא סוס גרים ליה ככריא אל"ה או יליף לס מדיוקא דסומא מתרגס, או שכל מקורו בזה כו"ל כמו שסיים ש"כ"כ בגאונים, וספס לכאורה חפ"כ סו"ל לסדרו עם סה דאינו עובר לפי סביבה קודם סה דסומא חייב צל"ס, ומדאם מוס דהוא לפי של"ל לקרות כמורה כליבור דוקא אסור חל"ה חפ"י לקרום לפס"ד אסור משום דדברים שכתב ח"ה לאומין כע"פ, זה שדקלק לכאוב חיבה כע"פ שלכאורה סו"ל לל"ל לדרך סרי ח"ה לו לקרום חל"ה כע"פ, אך י"ל שכל למעט חס מקריין אורח וסיה חפ"כ לומר סוד שמקרו על סר' ירוחם מחשבה רבו כר"ח כלל ד' סוף ס' כ"ה וסובל ביחס יוסף ח"ה ס' י"ג שכתב כלשון סר' ירוחם ממש, רק שיקשה לפ"י מדוע לא חזר ג"כ דעמו בדין עובר לפי סביבה ססר"ח"ס עם מחיר, לכן נדאס יוסר כ"ל או שמדקלק בן מדיוקא דמח"י או שסוף על עם ססיים ש"כ"כ בגאונים :

(ד) ולכאורה מפס"ג שפרי ססובס מבוואר לסומא מוחר לקרום כדברים שכתב בעל ספס וסייט מפסחמא משום עם לעסום ורק שאסור לעסום בן כקס"ה כליבור שפליבור אינס יולאים בקריאה בעל ספס, ולכאורה סיה חפ"כ לומר דמיירי במקריין לו בלחם מחוך סספר' תורס, חבל ז"ה דממס שסייס חל"ס סידע ססרסס וכן מ"מ"ס כחשוכס שכל"י חפ"פ ססן יודעין בנירס"ה מוכס ככדיו דמיירי כחין מקריין אורח וס"כ מוכס שבעולס קס"ה כליבור מוחר סומא כדברים שכתב' חבל נדאס לפס"ד שאין פגאונים עקילין כלל בזה בסומא, חל"ה דס"ל דכל איסורא דדברים שכתב חל"י לחומק כע"פ סיינו רק לסוליא. חל"ה ס' כקס"ה וכדעס מוס רל"ס חפ"פ ז"ל דס"ל ס' וכ"מ"ס סכלבו ס' י"ג בשם סירושלמי וסובל ביחס יוסף ח"ה ס' י"ג ס' י"ג, וכ"כ סריקלגטי ס' מ"ז ע"פ ולמחן דלא ס"ל סחירא דטבור כפי סכל חולי גם כשאר דברים שח"י קס"ס אסור כל שפוליא חל"ה וחס סר' ירוחם ר"ל לחשוכס זו שספסרי חשוכס חולי ר"ל ג"כ בן כמס ססידר סה חל"ה קורא כפורה כע"פ חל"ה דאינו עובר לפי סביבה כי זה אסור גם של"ל כקס"פ חס פוליא חל"ה, וכמ"ס כחיב ש"י ח"ג כשם סר' פ"ן וקבלו כס"י ע"פ, וס"פ"ס ע"פ מחס"ג"ג שפרי חשוכס דסומא עכ"פ מוסר לקרום לעלמו דבר שכתב, חמס בן פחס"ג"ג ד' ליק מוכס שגס בלא קס"ס אסור סומא כדברים שכתב, ונס מוכס משס דאף של"ל לסוליא אסור כי מוכס משס דל"ן לסומא שס מקום לקריאה חורה שכתב בן כליבור בן כע"פ וחס חייב חל"ה כמורה שפ"פ כנבד וכ"מ ג"כ מלשון ריב"ז ברסח וסר"ן מעיל ע"פ, ונס יחר סספריס סל"ל פססח דמלחח ס"ל דסומא אסור בכל חורה שכתב וכ"ל דעס ססור ח"ה ס' ג"כ שכתב ח"ל סומא כו' וכלבד של"ל יקרא חורה שאין לקרות כמורה על פה עכ"ל, ומקורו מש"פ חבו סר"ח"ס וסובל שס בני"י ע"פ וכסלמי בגבורים פרק סקורא עומד כתב בשם סר"ח"ס כלשון ספור ע"פ, וסיה מ"מ שאין לקרות כמורה ע"פ פ"כ ר"ל בח' משני אופנים, או ר"ל שאסור לקרות דברים שכתב כע"פ וכמו שכתב ביארו כסימן מ"ס או ר"ל שאסור לקרום קס"ה כליבור חפ"י חיבה חחה של"ל מן סכתב וכמ"ס כחס"ג שפרי חשוכס סל"ל, חכל סיס סטיקר דר"ל כן סר"ח"ס דלשון שאין לקרום ס' משמע דהוא דבר ידוע ומפורסם וס"מ דס"ל שגס בלא קס"ה אסור לקרום סומא דבר שכתב כע"פ ככל ח"ה, וכ"ל דעס מ"ס"ס מרופסנבארנ ח"ג ס' קע"ט ע"פ וכ"ל דעס סלגודס ס' סחובל ס' ק"ד ע"פ :

(ה) אבל דעת סחוספוס ככ"ק דסומא מוחר כדברים שכתב משום עם לעסום וכ"ה דעס ספר ססידים סקטן וכ"כ סרב סחל"י ז"ל כמגילה ש"ס מחירין ע"פ, וכ"כ לכאורה דעס סר' פורה וכמ"ס לקמן ד"ס עתס חבל

(ג) ודבר מלחתי שני תשובים בגאונים בדין זה דסומא אינו קורא כמורה, אחת כחשוכס בגאונים סנדק"ה שפרי חשוכס סימן רמ"ס כשם ר' נסרוג"ה ז"ל וז"ל מחור עינים עובר לירד לפי סביבה ולפרס על שמע ולתרגס חבל אינו קורא פרסח סבורס מפני שאין ספס יולאין י"י חוכסן שפוטעיס כמורה מבעל פה וחס לריכיס לשמוע מסי כקורה ככתב ול"ה כע"פ כו' וע"כ מחור עינים חפ"פ סידע ססרס"ס ע"פ אסור לשמוע מפיו כביס"כ ול"ן יולאים י"י מוכס בלא שמע מן סכתב עכ"ל, וכ"כ כמסר חור ודוע ח"ה ס' ע"ן סס' קס"ו ח"ל וכחשוכס כ' וס"ן סומא או זקן כו' כלידרין לפי סביבה ומוליאן חס כריכיס י"י חוכסן חבל ח"ן קורין חס סמגילס ול"ן קורין כספר סורה חפ"פ סקן יודעין בנירס"ה לפי סקריחח סמגילה וקריחח ס"ס כעין מן סכתב חל"ה בנירס"ה וכן פירשו רבוטיו בגאונים עכ"ל, וססייס כחשוכס בגאונים ד' ליק שנת חר"כ"י ס' פ' כשם ר' סר של"ס גלון ז"ל ח"ל שסלחלחס מ"ס דלמר רב שסח ח"ן כדיון וחיכו כדיוכו, ס"פ ח"ן כדיון ח"ו כמס שח"ו חייכיס דסייט סורה שכת"פ לפי ססיה ס"ל פסור מקריחח ס"ה שסס דברים שכתב עכ"ל וסוכר פ"י זס גם סר"י פ"ק דברכות וכ"פ עם כסיסח ריב"ז, וכן כזכירו פ"י זס שספ"ק עם וסלגודס עם סס"י ס"י וכ"כ כחוספס כמוסס דף ל"ט ע"ה ד"ה כיון וסריטנ"ה בקיודשין דף י"ג וסר"ן כפ"י כרי"ף פרק סקורא עומד, וכ"כ סלור דרוע ח"ה סלכות קריחח שמע סימן י"ה כשם מורו סר' שחחס בר שמואל ז"ל וכ"כ ססר"ס מרופסנבארנ